

Uredništvo v Gornji Radgoni, Spod. Griz šte. 7, I. nadstropje. Rokopisov ne vrača.

Poštnina plačana v Gornji Radgoni.

Izhaja vsak pet zjutraj in stane poštino vred z celo leto 15 Din, za pol leta 7-50 Din, za četrt leta 3-75 Din.

Posamezna številka 40 p

RUŠKA STRAŽA

GLASILO OBMEJNIH SLOVENCEV

Upravništvo v Gornji Radgoni, Spod. Griz šte. 7, I. nadstropje. Telef. št. 7.

Inserati: Ena šeststolpna petivrsta (prostor 3 mm visok in 42 mm širok) 50 p. Pri večkratni objavi primeren popust. Posamezna številka 40 p

18. št. št.

Gornja Radgona, dne 5. maja 1922.

IV. leto.

Razsipnost in beda.

"Timeo Danaos et dona ferentes." — (Bojim se Danajcev, četudi mi nosijo darila.)

Vergilij, Enejida II. 49.

Pod vtisom poročil o pompozni pripravi na poroko vladarja se mi nehote vsiljuje gornji verz rimskega pesnika Vergilija. Videli smo nešteto pozabljenih grobov —, ko so vsem gorela skromne svečice, so ti grobovi bili pustji, zapuščeni, dasi hranijo v sebi tisoče in tisoče in tisoče mučnikov... Videli smo bedo v naših selih in mestih, bedo kot strašno posledico vojne, bedo najširših slojev našega ljudstva, ki prebiva v zadolžnih brlogih, umira od jetike, pomanjkanja... Tisoči in tisoči vojnih vdov in sirot ječe pod neznožno pezo draginje, tisoči invalidov so brez zaslužka, brez vsakdanjega kruha.

V to našo bedo pa sega obupen krik gladi umirajoče Rusije za pomoč, za skorjo grenkega kruha —.

Ta čas pa se pripravljajo velikanske priprave za kraljevo poroko v znamenju največje razsipnosti —.

Kdorkoli ima malo vere v demokratičnost narodne dinastije Karadjordjevičev in kdor je kot dober Jugoslovan dodobra poučen o zgodovini naše dinastije, od Črnega Jurja do Aleksandra I, mora pač upravičeno dvomiti, če je vseh našemu vladarju ta času neprimerna razsipnost, ki nikakor ni v skladu s kričečo bedo današnjih dni. — Politični slepci nas bodo imenovali destruktivne elemente, komuniste, prekucuhe ter nas obdelovali z najbolj surovimi psovki, ki so v politiki mogoče. Ali ves ta dež psovki ne zbrši kričeče krivice, ki sloni na ramah ubogega ljudstva.

Ljudstvo pa nam bodi vrednota nad vrednotami.

Kaj je vrednota bleščečega ordena v primeri z blaginjo ljudstva? Nič.

Kaj je vrednota blesteče kraljeve krone in umetnovstvarjenega dvorskega sijaja — v primeri z blaginjo ljudstva? — Nič!

Zdaj pa nekoliko vprašanj!

1. Čemu se izdeluje na Dunaju 56 finih, z zlatom in sviljo obdelanih kočij, medtem, ko ubogo ljudstvo nima niti stanovanj ter je radi venomer naraščajoče draginje obsojeno v bedo in pomanjkanje? Čemu tak luksuz, ki bije v obraz bednemu ljudstvu?!

2. Čemu in za koga se izdeluje v Münchenu množična in s srebrom okovana konjska oprema, medtem, ko naše kmetijstvo širom cele Jugoslavije vsled nemarnosti vladajoče frakarske klike trpi pod pezo vedno rastočih davkov in ne more za izboljšanje kmetijstva pričakovati primerne državne podpore?

3. Čemu treba človeku, rojenemu v enakih bolečinah kakor vsak navaden zemljan — 70 razkošno opremljenih sob? Kdo bo bival v njih, medtem ko je nešteto begunskih familij živi v vagonih in brlogih, v katerih bi morala celo žival poginiti? Kje je pravica?

4. Čemu se mnogobrojno in dragoceno pohištvo za kraljevi dvor izdeluje v Parizu? Ali so domači obrtniki na tako nizki stopnji razvoja? Ali je to podpiranje in izvajanje vladne laži o „zaščiti domače industrije“?

5. Čemu je treba 36 zabojev srebrnega in pozlačena jedilnega orodja, medtem, ko vmira 30.000.000 nesrečnih bratov Rusov vsled gladi?

6. Čemu se troši realizat znoja in žuljev našega izmučenega ljudstva za dva polka telesne garde in celo množico razkošno uniformiranih dvorjanikov, slug itd. itd. medtem ko trpi naše celokupno vojaštvo pomanjkanje v hrani in obleki?

7. Čemu se je na vse to še povišala plača najvišjemu predstavniku naše države za ogromno svoto, medtem ko predstavniki visokokulturnih držav s trikrat večjim prebivalstvom in z aktivno državno bilanco prejemajo šestkrat manjšo plačo?

8. Čemu trpijo merodajni krogi, da se itak težko obremenjenim državljanom nalagajo nepotrebni izdatki za poročna darila v obliki konjev, oprem, gradov, palač, posestev, vil, medtem ko ni denarja za najpotrebnejše kul-

turne institucije, za šolstvo, za bolnice, za sirotišnice?...

9. Kaj je strlo Avstrijo in puhli sijaj avstrijskega dvora?

10. Koliko bratov Rusov bo umrlo na dan kraljeve poroke — od gladi, medtem, ko se bodo mastili drugi v izobilju, razsipnosti in lažnem sijaju?

Deset vprašanj! Odgovorite nanje, vi demagogi skrivljenih hrbtenic!

Nič nimamo proti dostojni proslavi tako pomembnega dogodka kakor je kraljeva poroka, vendar bi se naj vse slovesnosti vršile v okvirju skrajne skromnosti in demokratizma, s katerim se nosilci državne misli tako radi ponašajo. — Zgodovina, učiteljica narodov nam jasno spričuje, kam mora zapluti ladja s takimi krmarji... Leta 1857 je vladar kneza Aleksandra Karadjordjeviča, s silo zbirala darove za spomenik Karadjordju... Usoda je hotela, da se je ta spomenik nazval „spomenik mržnje“. Potem so prišli Obrenovići in l. 1922 hoče posebna družba —, (Citaj „Času neprimerna hohštaperija“ v 15. št. M. Straže ter interesantno afero Ristić-Hribar, objavljeno v vseh slovenskih časopisih!) kateri je mnogo ležeče na tem, da si pribori kak novi orden, kupiti kralju grad, a denar zbira s silo in samo določuje, koliko ima kdo plačati. Takih darov naš kralj menda ne bo vesel. Podpirajte rajše plemenito akcijo, ki si je vzela za nalogo, da v proslavo kraljeve poroke zgradi veliko otroško bolnico! Ustanovite našemu kulturnemu življenju kak fond za kulturne delavce, da ne bodo umirali vsled pomanjkanja in bede! Ne prosimo vas za naše lepe cerkvice širom Slovenije, ki še v pretežni večini nimajo zvonov; ne prosimo vas za naša prosvetna društva, ki so potrebna podpore; ne prosimo vas za prepotrebne društvene domove in šole! Prosimo Vas in rotimo Vas pri vseh zapuščenih grobovih mučnikov svobode, pri solzah vdov in sirot, pri bedi našega ubogega ljudstva, ob klicu gladi umirajočih bratov Rusov:

Dvanajsta ura je! Ne dražite ljudske krvi do skrajnosti. Mera je polna.

Čast osebi kralja kot najvišjega predstavnika oblasti v državi. Toda naš svobodoljubni narod se ne klanja pred bleskom kraljeve krone in generalskih epolet, ne pred sijajem dvorov... Naš narod se klanja nesmrtnemu duhu Karadjordjevičev, junaštvu staroslavne dinastije, ne pa osebam in dvornemu blesku.

Ljudje, katerih hrbtenice so skrivljene še iz časov klečeplazenja pred avstrijskim dvorom, pojejo sedaj himne „Aleksandru Velikemu Prvem“ in „Prvi Kraljici Srbkinji“. Ti ljudje bodo jutri metali blato na to dinastijo in poljubljali sandale makar turskemu sultanu! Ta klika nam je znana. Znana je zgodovini in znana je našemu ljudstvu.

In naš kralj, obdan od Potemkinovih vasi in pobeljenih grobov, spremljan od kraljevih namestnikov, ki se vozijo od banketa na banket in tako spoznavajo bedo naroda in njegove težnje — lahko ob vsej razsipnosti in hohštaperiji za pompozne priprave njegove poroke reče: Timeo Danaos et dona ferentes! Bojim se Danajcev, četudi mi nosijo darila!

Nam pa, ki prisegamo na ljudstvo kot največjo svetinjo bodi vse to ukaz, da neomahljivo vstrajamo v boju za samoupravo našega ljudstva!

Jugoslovanski odnošaji z Bolgarijo.

„Primorske Novine“ izvajajo: Odkar je s porazom bolgarske vojske na makedonski zemlji borba med bivšo kraljevino Srbijo in Bolgarsko končana v korist Srbije, ki je istočasno dosegla tudi osvobodjenje in ujedinjenje ostalih jugoslovanskih plemen v močni jugoslovanski državi, se je znašla Bolgarska naenkrat pred popolnoma novo situacijo. Za časa dolgotrajne vlade bivšega cesarja Ferdinanda je bil bolgarski na-

rod vzgojen v duhu ambicioznih koncepcij nemškega princa. Bolgarski narod je bil tako nesrečno vzgojen, da je zahrbtno napadel celo svojega osvoboditelja, ruski narod, ki je na balkanskih poljanah žrtvoval na tisoče svojih sinov za svobodo bolgarskega naroda, ki pa je takoj zopet padel v še težjo sužnost nemške misli in — momentih velike vojne je ves bolgarski narod naglašal madžarske fraze o madžarsko-bolgarsko-turškem bratstvu ter zatajeval svojo slovansko kri. Bila je to huda bolezen v vseh slojih bolgarskega naroda in je nemogoče, da bi bolgarski narod popolnoma ozdravil v par letih. Bolgarski narod mora zavzeti svoj položaj, ki ga čaka med ostalimi jugoslovanskimi plesemi. Postati mora del močne jugoslovanske zajednice na Balkanu, toda preje se mora osvoboditi tujih vplivov in prežeti svojo dušo z jugoslovanstvom. Bolgarsko časopisje konstatira z zadovoljstvom simpatije, ki jih imajo za Bolgare Hrvatje in Slovenci ter sklepa, da so Srbi nacprotni pristopu Bolgarske v jugoslovansko zajednico, ker vedo, da bi se Bolgari združili s Hrvati in Slovenci proti hegemoniji srbskega elementa. Zato ni čudno, da se ravno časopisje Hrvatskega bloka zavzema za pristop Bolgarske v jugoslovansko zajednico. Brezdvomno čutimo krivico, ki jo je zadala bolgarskemu narodu ševreska mirovna pogodba, ker smatramo to izgubo tudi za našo, toda ni v interesu jugoslovanstva da bi se naši sedanji notranji plemenski spori povečali še z bolgarskim sodelovanjem. Še od Gajevih časov smatramo bolgarski narod kot del naše nacionalne celote, toda tuji vplivi so preprečili popolno ujedinjenje vseh jugoslovanskih plemen ter z ozirom na bolgarski narod odgodili ta moment za dolgo dobo.

Rusi na konferenci v Genovi.

Nastop Rusov na genovski konferenci je presenetil one, ki ne poznajo Rusov.

Za one pa, ki poznajo Rusijo in njeno veliko dušo ni njih nastop na konferenci nikako presenečenje.

Lloyd George, najbolj markantna osebnost v vrsti takozvanih zavezniških diplomatov, je sam odkrito priznal, da ga je nastop ruske delegacije presenetil.

Zavezniško in posebno ameriško časopisje je pitalo svoje backe toliko časa za lažnjivimi poročili glede sovjetske Rusije, da se je ustvarila v glavah vseh misel, da so Rusi ušivi divjaki, z velikanskimi bradami in zmršenimi lasmi, ki ne govore po človeški, temveč lajajo kot psi ter hlepe le po krvi.

Ko pa je prišla v Genovo ruska sovjetska delegacija, na čelu ji dovršeni diplomat Čičerin, se je zvedrilo celo v buticah najbolj zabutih pristašev zavezniškega roparskega počenjanja.

Ljudje, ki so prišli v Genovo kot zastopniki sovjetske Rusije, so možje, ki vsakem oziru nadkriljujejo one, s katerimi so se sestali.

Resnica je, da zastopajo nov svetovni nazor, ki pa je dejanski prastar, kajti predstavljal je od nekdanj nekaki ideal zatiranih in tlačanih po celemu svetu, od Kitajske pa do Evrope, — ideal prirojenih pravic človeka do enakosti, splošnega bratstva, odprave vseh posebnih privilegij in neznošnega jarma kapitalizma ter podedovanih predprav in bogastev.

Dobro so vedeli, s kom imajo opravka, namreč z organizirano silo svetovnega čifutskega kapitalizma in vsled tega je bil njih nastop tem bolj presenetljiv in veličasten.

Ena in največja prednost sovjetskih delegatov obstaja v tem, da so zmogni več kot enega jezika, da se lahko naravnost in pristno razgovarjajo z Angleži, Francozi, Italijani in Nemci v njih lastnem jeziku, dočim so zavezniški diplomati zmogni le svojega materinskega jezika, o katerem je vsakdo prepričan, da je edino-zveličaven ter da ga mora razumeti in govoriti vsakdo, ki hoče imeti z njimi posla.

Druga prednost sovjetskih delegatov pa obstaja v tem, da zastopajo trdna in neomajna načela, dočim so zavezniški diplomati le barantači, kojih vsak posamezni nima drugega v mislih

kot to, kako bi pridobil za svojo državo čim največ pravic ter ociganil Rusijo za njena naravna bogastva, ne da bi dal ruskemu narodu kaj v zameno.

Če ne drugega, bo imela genovska konferenca ta uspeh, da je razvedrila glave tudi najbolj zabitih pristašev zavezniške roparske politike.

Pomagajte gladujoči Rusiji!

Tedenske novice

Pomoč umirajočim! Tekom prvih dni maja bomo izdali 2 brošuri. Nansenovo predavanje „o gladi v Rusiji“. Istotako bomo izdali nabiralne bloke za ¼, ½, 1, 5, 10 Din. Prosimo vsa društva in posameznike, da naročajo brošure in prevzamejo bloke za razprodajo. Položnice „odbor“ pošt. ček. štev. 12.840 bodo imeli vsi poštni uradi v zalogi. Naslov: Odbor za pomoč gladujočim v Rusiji. Ljubljana, Vseučilišče, Kongresni trg.

„Prerod“, št. 4 je izšel z zelo lepo vsebino. List toplo priporočamo.

Naše karte. „Tabor“ od 30. aprila se je izvolil obrekniti ob stavek, s katerim smo lojalno pozdravili novoustanovljeno Slovensko Republikansko Stranko, da ji bomo stali na strani „ako bo pokazala, da je njen cilj blagor ljudstva“ ter izvaja, da hočemo služiti dinastiji in republiki... Koncem notice nas poziva, da pokažemo karte, „da se spoznamo“... Mi smo že nešteto krat naglašali, da nam je ljudstvo dokaj večja vrednota kakor pa kaka dinastija ali začasnovladujoča klika. Mi nimamo ničesar proti dinastiji Karadjordjevičev in nam je čisto vse eno, kdo je najvišji predstavnik državne oblasti, (anarhisti nismo!) samo interesi ljudstva ne smejo trpeti najmanjše škode. Seveda oni, ki so vajeni kriviti svoje hrbtenice še izza avstrijskih časov je ljudstvo deveta briga, temveč imajo osebne ambicije in profit kot najsvetejša gesla. Takih žalostnih korifev pa je vse polno v vseh slovenskih strankah. Malo manj kajenja pred maliki, pa več pozitivnega dela za ljudstvo bi bil tudi za „Taborovo“ politiko dober recept.

„Kmetijski list“ trdi v svoji zadnji številki, da je naše poročilo o šentlenartski polemiji samostojnejše lažljivo. Po pismenih in ustnih poročilih pa konstatiramo, da je Kmet. list lagal tako, da je sam sebi verjel. Med ljudstvom ne kroži zamanj ona: Lažeš, kakor samostojnejš!

Dva milijona kron za sokolski zlet je dala naša vlada, tako poročajo srbski časopisi. Nič ne bi imeli proti temu, ko bi se dovoljena podpora ne stekala od denarja „klerikalnih“ in drugih davkoplačevalcev. Tako zopet vidimo, kako nepristransko in pravično se razdeljuje denar državljanov SHS.

„Prekmurski glasnik“ izhaja zopet. Tiska se v Mariborski tiskarni. Zadnji čas je postal zelo strupeno zagrizen in prav resno dvomimo, če bo to v njegovo korist.

Kako se pravi temu? Prošli teden je prišla na vsa društva okrožnica, da se morajo za vse tombole, ki jih nameravajo društva prirediti, vložiti posebne prošnje (in sicer en mesec pred prireditvijo) ministru za kmetijstvo. Navadnemu človeku se zdi to morda šala, pa ni. Kako pa se naj taka odredba imenuje, pripuščamo cenj. čitateljem.

Kako se poroča v časopise. „Glas Medjimurja i Zagorja“, ki izhaja v Čakovcu prinaša o blagoslovljenju verzejskega mostu večje poročilo, ki vsebuje sledeče večje nerodnosti. Maševal je baje škof Dr. Karlin, prisotni so bili ognjegasci iz M. Sobote, igrala je vojaška godba iz Zagreba, slavnostni banket je bil pri Dobray-u, na trgu (kje?) pa je bil koncert in da je most stal čez 20 milijonov kron... itd. Takšno poročanje je zelo čudno še prav posebno, ker nosi poročilo podpis P. G. (Prekmurski Glasnik) po katerem je menda posneti program od takrat, ko je bil ustno izročilo.

Draginjske doklade državnih nameščencev (upokojevcev). Finančno ministrstvo je odredilo z brzovajnim odlokom izplačilo drugega obroka difference na zvišane draginjske doklade za dobo od januarja do incl. marca t. j. še za nadaljnih 45 dni. S tem je vprašanje končno povoljno rešeno. „Aktivnim državnim uslužbencem se ta difference po možnosti nakaže ob enem z osebnimi prejemki za maj ali le o prav nezatno zamudo. Nakazilo difference za upokojevce se bo pa vsekako za nekoliko dni zakasnilo, ker je do 1. maja tehnično neizvedljivo.“

Nansen o Rusiji. Jaz sem zapustil šele pred šestimi tedni pokrajino Volgo in grozni pogledi, s katerimi me je gledala gladna deca me še danes preganjajo. Za njih, v imenu teh otrok, v imenu ljubezni in človečanstva prosim Vas, in preko Vas Vaše vlade, da pomagajo hitro! Dr. Nansen. Naslov „Odbora za pomoč gladujočim v Rusiji“ je Ljubljana, vseučilišče, Kongresni trg. — Štev. poštočekovnega računa je 12840. Kjer še ni krajevnih odborov prosimo društva ali posameznike, ki bi hoteli zbirati prispevke, da se javijo naravnost ljubljanskemu odboru. Poštne položnice se dobe pri poštah uradih.

Reforma koledarja. Pod predsedstvom kardinala Merciera zboruje te dni v Rimu mednarodni odbor francoskih, angleških, belgijskih in ameriških astronomov, da sestavijo praktične predloge za reformo koledarja in da določijo stalen dan za praznovanje velike noči. Prof. Pio Emanuelli, astronom vaticanske zvezdarne zagovarja ta-le načrt: Uredi naj se nov koledar, ki bo neizpremenljiv tako, da pade vsako leto isti dan v tednu na isti datum. To bi se lahko doseglo, ako bi se dali dnevi enega leta deliti s sedmico. Da se to omogoči, bi bilo treba leto začeti z dnem, ki bi ga sploh ne uvrstili v teden. Ta dan bi bil obenem novoletni dan. Novemu letu bi sledilo 52 tednov, t. j. 364 dni. Teden se začne z nedeljo. Ob prestopnem letu bi bilo treba en dan vmes vriniti, najbolje za 30. junijem, ki bi bil zopet zase in ne uvrščen v koledarskem tednu. Velika noč bi se mnenju predlagatelja vselej praznovala drugo nedeljo v aprilu. Ako bo te predloge konferenca odobrila, se bo morala sklicati še druga, ki se je bodo udeležile cerkvene avtoritete, da se uredi liturgična vprašanja.

Hudič in ameriški dolarji. Pred več leti se je neki kmet iz bližine Lvova v Galiciji izselil v Ameriko. Pred kratkim pa se je vrnil v svojo vas, z žepi, polnimi ameriških dolarjev. Odpeljal se je v Lvov, da zamenja tam dolarje za poljske marke. Njegov odhod je postal znan v vasi in še v isti noči je nekdo potrkal na vrata njegove hiše. Njegova žena je odprla vrata ter skočila nazaj vsa preplašena. Na pragu je stal sam hudič, ves kosmat, z žarečimi očmi in od njega je prihajal smrad po žveplu. Potisnil je kmetico v sobo, zaprl vrata, pričel rožljati z verigami ter tuliti prav po peklensko. Konečno pa je rekel, kaj da hoče. Zapretil je kmetici z vsemi peklenskimi mukami, če mu takoj ne izroči vsega denarja, katerega je prinesel njen mož iz Amerike. Ženska je slovesno prisegala, da je odnesel mož ves denar s seboj v Lvov, da ga tam izmenja. Nato pa je preiskal „hudič“ vse škrinje in omare, a ker ni našel ničesar, je rekel, da se bo vrnil prihodnjega dne, ko bo prišel njen mož nazaj. Zabičal pa ji je, da ne sme živiti duši ničesar črniti o njegovem obisku, ker jo bo drugače takoj odvedel s seboj v pekel. Ženska je vsa tresoča pričakovala jutranje zore. Zjutraj pa je prišel slučajno v hišo neki orožnik. Našel je žensko v stanju terorja in po dolgem prigovarjanju se mu je posrečilo izvabiti iz nje povest o nočnem obisku. Orožnik ji je obljubil svojo pomoč. Skrila ga je v sobi. Ob polnoči je zopet nekdo potrkal na vrata. V tem trenutku pa je orožnik odprl vrata ter potegnil masko z obraza hudiča. Skočil je nazaj ves preplašen, kajti pred njim je stal vaški sodnik, ki se je hotel na ta način na hiter in lahek način polastiti dolarjev. Orožnik je izročil svojega predpostavljenega okrožnemu sodišču.

Uničujoča sodba o Pucljevem ministrovanju. Na seji finančnega odbora se je vršila razprava o proračunu poljedelskega ministrstva. Poslanec Pušenjak je povdarjal veliko potrebo kmetijskih šol. Priporočal je, naj se ustanovi čim več takih šol po taki državi. Predlagal je, naj se vstavi v proračun 1 milijon dinarjev za kmetijske šole. Poslanec Stanovnik je kritiziral proračun poljedelskega ministrstva radi premalih svot v proračunu. S temi svotami nikakor ni mogoče izvesti raznih nujno potrebnih regulacij, melioracij, izsuševanja itd. Na seji finančnega odbora je nadalje demokratski poslanec Milan Pribičević izrekel uničujočo sodbo o delovanju poljedelskega ministra Puclja. Rekel je, da je proračun poljedelskega ministrstva sestavljen samo za Srbijo in Črnogoro, da zanemarja zadružništvo, da ne ščiti kmetov v slučaju nesreč, suše, povodnji itd. Splošno to ministrstvo ne deluje dobro. Končno je Milan Pribičević izjavil, da bi glasoval proti proračunu poljedelskega ministrstva, če ne bi bil član vladne večine. — Splošno se je na seji ugotovilo, da ugotovilo, da je politika Pucljevega ministrstva napačna in da je to ministrstvo popolnoma birokratska ustanova.

Za vrnitev vojnih ujetnikov v Rusiji in Italiji. Poslanci Skoberne in tovariši so vložili na zunanjega ministra interpelacijo radi vojnih ujetnikov, ki se še nahajajo v Rusiji in

Italiji. Zahtevajo, naj zunanji minister takoj napravi potrebne korake, da se naši ljudje čimprej vrnejo iz ujetništva.

Dopisi.

Dražba lovov. Štev. 2898. Razglas. Okrajno glavarstvo bo dalo love občin Grabe, Vratja vas, Vratji vrh in Črnci v zakup na javni dražbi, ki bo v pondeljek dne 12. 6. 1922 ob desetih v Apačah, gostilna Fürst, in sicer občinski lov Črnci za dobo od dneva dražbe do 31. 7. 1927, ostale tri love pa za dobo šest let, od 1. 8. 1922 do 31. 7. 1922. Zakupni pogoji so pri podpisnem glavarstvu in pri dotičnem občinskem uradu med uradnimi urami vsakomu na vpogled. Okrajno glavarstvo Ljutomer, dne 25. 4. 1922. Vodja: Vaupotič.

Gornja Radgona. Razglas. (Navažanje prodeca.) Glede navažanja prodeca za 1. 1922 se vrši dražba ali licitacija istega in sicer v Apačah dne 14. 5. t. l. ob 9 uri v gostilni g. Fürst. V Gornji Radgoni dne 15. 5. t. l. ob 9 uri v gostilni g. Karbaš. Pri Sv. Jurju dne 16. 5. t. l. ob 9 uri v gostilni g. L. Horvat. Interesenti uljudno vabljeni. Okrajni zastop v Gornji Radgoni.

Gornja Radgona. Obmejni promet se je te dni odprl. Za dosego potrebne prolaznice je potrebna predhodna legitimacija od strani dotične obmejne občine. Za prolaznico samo je potrebna tudi fotografija (slika) in posebna taksa. Tako se je enkrat po dolgem času uresničila želja obmejnega prebivalstva po odprtju meje. Če bo pa ta nova obmejna odredba tudi splošnokoristna, pa je zelo dvomljivo ker je državnim organom onemogočena kontrola nad eventualnimi protidržavnimi agitatorji iz tuje države. (PS. Najprvo pa mora državna uprava sama čuvati ugled države, ne pa istega izpodkopavati s nesmiselnimi odredbami ter enostransko politiko, ki vodi v korupcijo in za tem v — razpad! Op. uredn.)

Gornja Radgona. V 1. 1922 še imamo vedno „Marienheim“ v Gornji Radgoni. Ali bi že ne bil čas, da se ta napis spremeni na slovensko? To pa velja tudi za dično „K. k. Tabak-Trafik“ ob mostu...

Gornja Radgona. Pozor trgovci sodnega okraja Gornja Radgona! (Poslano). Vsled agitacije ljutomerskih trgovskih krogov, da se naj ustanovi gremij trgovcev ljutomerskega okraja s sedežem v Ljutomeru so se odločili naši doniači trgovci, kakor tudi oni iz okolici, ki prebivajo v sodnem okraju Gornja Radgona, da ustanove lastni gremij s sedežem v Gornji Radgoni. To je nujna potreba ter je zgolj lokalnega pomena. Ker je gremij trgovcev potreben, je nujna potreba, da se v najkrajšem času skliče zbor interesiranih trgovcev, da se o nameravani ustanovitvi trgovskega gremija s sedežem v Gornji Radgoni pogovorijo. Opozorjamo pa vse naše gg. trgovce iz sodnega okraja Gornja Radgona, da se nikakor ne dajo zapeljati z raznovrstnimi obljubami od strani snovateljev trgovskega gremija v Ljutomeru, da istim pod nobenim pogojem ne dajo svojih podpisov, ampak, da počakajo, da se jih pravočasno pozove potom posebnega pripravljalnega odbora za ustanovitev trg. gremija v Gornji Radgoni. V gospodarskem interesu trgovcev samih bo, če upoštevajo naš pravočasni opomin. — Pripravljalni odbor za ustanovitev trgovskega gremija, s sedežem v Gornji Radgoni.

Sv. Križ na Murskem polju. Tu se je vršil dne 30. pr. m. sestanek zaupnikov, ki se je spremenil brez vsake agitacije v manifestačno zborovanje. Slomškova dvorana, ki je dokaj obsežna, je bila polna vrlih Muropoljcev, ki so z zanimanjem sledili izvajanjem nar. poslanca g. Fr. Žebota. Na zborovanju se je odobravalo delo Jugoslovanskega kluba za pravice slovenskega ljudstva.

Murska Sobota. Na železnici Murska Sobota—Hodoš se je začelo naenkrat demonstiranje vseh priprav in kolodvorov. Vse lokomotive, vagoni in ves premog se spravljad drugim. Ta najnovejša odredba je odgovor na prošnje prekmurskega prebivalstva za prebivalstva za tranzitni promet. Treba si zapomniti, kako rešuje naša uprava ljudske zahteve.

Murska Sobota. Veličasten shod Slovenske Ljudske Stranke. Za nedeljo, dne 30. pr. m. je bil sklican v dvorano hotela Dobray shod zaupnikov SLS za Prekmurje. Zbor se je spremenil v sijajno manifestacijo za našo krščansko ljudsko misel. Skoro vsi župani in najboljši možje-poštenjaki prekmurske Krajine so prišli ter z navdušenjem manifestirali z SLS in njene prvobornike, poslance Jugoslovanskega kluba. Zelo mnogobrojno so bili zastopani pristaši evangelijske veroizpovedi iz Gornjega Prekmurja.

S tem faktom je zopet pobita laž, da je cilj naše stranke, spraviti vse pod italjanski Rim; številni drugoverni zborovalci so prepričani, da je v naši stranki dobrodošel vsak pošten kristjan, ki veruje v bitnost enega Boga in ene Pravice. Za shod se ni delalo skoro nobene reklame: Le nekateri zaupniki so dobili zasebna vabila. Namesto obolelega poslanca Jos. Klekla, ki je še vedno priklenjen na bolniško postelj je poročal nar. poslanec Franjo Žebot o političnem in gospodarskem položaju v državi. Predsednikovo zborovanje je bil izvoljen domačin g. Cipot, vlado pa je zastopal sam g. okrajni glavar g. Lipovšek. Zbrani zborovalci so z navdušenjem pozdravili došlega poslanca (kōveta), ki je v poljudnem eno in tričetr ure trajajočem govoru razložil zbranim zastopnikom prekmurskega ljudstva, kako se morajo boriti poslanci SLS za samoupravo Slovenije, za naše fantevojakke, za zboljšanje gospodarskega stanja naših krajev itd. Ožigosal je neslovensko postopanje demokratekih ministrov ter slabostojnih poslancev: dr. Kukovca, Puclja, Mermolja in druge, ki pozabljajo, da so Slovenci ter se udinjajo Velesrbijancem. Najhujši trn v peti je tem ljudem močna, zedinjena Slovenija. Govornik je omenjal nadalje, kako grdo so se obnašali ti ljudje, ko se je razpravljala v parlamentu interpelacija naših poslancev glede nečloveškega postopanja z našimi vojaki. Rekli so: Se predobro se jim godi! — To si treba dobro zapomniti. Nadalje je govoril poslanec Žebot o železniških zvezah s Prekmurjem in kako uporabljajo demokrateki denar, ki je namenjen za tako važne ljudske potrebe, v druge svrhe. (Sokolskemu zletu v Ljubljani pa so takoj nakazali dva miliona kron. Op. poroč.) Govornik se je obširno bavil s vprašanjem šolstva. Ljudstvo je odobraval postopanje Jugoslovanskega kluba in glasno protestiralo proti nameravanemu razkristjanjenju naših šol. Nadalje je poslanec razpravljal o mnogih domačih vprašanjih ter je žel za svoja izvajanja vsestransko odobravanje in živahno pritrjevanje. Ko je par demokratev napr. sodnik Vašl — hotelo govoriti, so morali kar obmolkniti. Ljudstvo je do grla sito svojih izkoriščevalcev, katerih se bo ob prvih volitvah iznebil. Govorilo je še več navdušenih domačinov — Prekmurcev, nakar se je sprejela resolucija, ki izraža neomajeno zaupanje do poslancev Jugoslov. kluba, vzlasti do voditelja dr. Korošca in domačina g. Klekla. Odločno odklanjajo vsiljivost demokratov in samostojnežev, zahtevajo žel. zveze, krščansko šolo, odstranitev protiverskih učiteljev in uradnikov. Ljudstvo je globoko verno in si vere ne da vzeti. Domači slovenski vojaki morajo služiti v Sloveniji. Odločno protestirajo proti previsokim davkom in prvti nezmiselnemu razmetavanju denarja. — Po shodu se je izvolil pokr. odbor SLS za celo Prekmurje, razdeljeno po občinah. Nato so posamezniki izročali govorniku še podrobne želje, nakar se je veličasten shod zaključil. Pokazal je, da Prekmurje vstaja k zavesti!

Murska Sobota. (Darovi Jugoslovanski Matici.) G. Fran Cimerman, blagajnik Dijaške kuhinje v M. Soboti je izročil 20 Din, ki jih je prijel po pošti od „Uredništva Novin“ g. Jožefa Klekl, župnika v V. Dolencih; G. Franjo Jelovšek drž. komisar v Murski Soboti daroval 10 D. G. Anton Šega in gdč. Milka Počkaj iz M. Soboti vsak po 2 Din. Vsem plemenitim darovalcem se podružnica v M. Soboti najtopleje zahvaljuje.

Sv. Trojica v Slov. Goricah. Gospod urednik! Sprejmite te vrstice ubogega popotnika, ki je slučajno prišel semkaj k Sv. Trojici, da opravi nekaj najnega in potem gre dalje. Vendar si ne morem kaj, da vam ne opišem stvari, ki so za ta lepi trg narodnost sramotne. Sedim v gostilni. Ljudje različno govorijo. Poslušam, kako nekdo pripoveduje o nekem Ferdinandu Golobu, trgovcu in znanemu sovražniku Slovencev. Zanimajoč se za pogovor, se pomaknem blizu in poslušam povest o človeku slovenskega imena in avstrijskonemškega mišljenja, kako je zagrizen on in vsa njegova zlahta. Resen možakar je pravil, kako je kričal po trgu: Ja, diese Windischen müssen wir alle aufhängen! Zdaj pa gotovo zbira za poročni dar kralju. Ta dični gospod, ki nas je vedno obkladal z naslovi kakor „serbische Schweinehunde“ je danes na slovenskih tleh trgovec... V času vojne je imel v rokah aprovizacijo ter izkoriščal svoj položaj sebi v korist. Veliko ljudi je označil kot „politisch verdächtig“, sam pa sploh ne ve, kaj je. Po imenu in rodu Slovenec, ki se sramuje ali je sramoval svojega materinega jezika. Nekdo pri mizi je rekel: To pa je ravno tako, če bi naš kokot začel naenkrat lajati... In prav je imel. O njegovem sinu — strammdeutsch seveda — so rekli, da je hotel ustanoviti podružnico „Südmarke“, sam pa je vneto razširjal glasilo „Südmarke“ in šnopsarske kulture znanega „Štajerca“ — vulgo giftno krotol! Ta dični narodnjak je imel

pomočnika, ki je v svoji navdušenosti za Jugoslavijo (po vzgledu svojega šefa) pobegnil v Avstrijo. Sedaj stanuje pri hčeri g. Ferdinanda Goloba v Strađen našega narodnega junaka. To je vojak Ferk od 45. pešpolka. (Ali ni identičen z nekim tatom tega imena, ki je v času moje vojaške službe pobegnil v Avstrijo? Op. urednika). Vojaško oblast opozarjamo na tega tiča in obenem na še večjega tiča, ki ve za bivališče vojaškega dezertarja to je g. Ferdinand Golob, trgovec pri Sv. Trojici. — To je bila vsebina pogovora v gostilni. Ker sem imel že nekaj opravka sem šel dalje. Slučaj je hotel, da vstopim zopet v drugo gostilno, kjer me z ozirrom na lepoto in slovensko lice tega kraja iznenadi veliko švabčarenje nekih gostov. Vprašam natakario, kdo so ti ljudje, ki tako lepo nemški znajo — — V odgovor zvem, da so to Golobovi dični nečaki in hčere... Pomislil sem: Jabolko ne pade daleč od drevesa, in sem plačal ter jezen odšel na čisti zrak. Potem sem napisal to poročilo, s svinčnikom sicer, vendar z namenom, da odprem prebivalcem tega lepega kraja in te lepe okolice oči, ba vidijo, kdo hoče na slovenski zemlji živeti od slovenskega denarja. Zato vam kličem, popotnik tujec vsem Trojičanom: Svoji k svojimi! Stran od človeka, ki agitira za Nemško Avstrijo, kakor sem potem mimogrede slišal, ko me je neki možakar vprašal, če je res, da bomo zdaj prišli pod Nemško Avstrijo, ker so mejo odprli... Tako si upa delati človek, ki živi m i l o s t n o na slovenskih tleh. Slovenski kmet, odpri oči! — Popotnik.

Ali sem poravnal naročnino?

Sv. Lenart v Slov. Goricah. Gospod urednik! Ali čitate kmetijski list? (Z veseljem. Op. ur.) V zadnji številki se zadeva ob naše poročilo o shodu Samostojne in trdi, da je „M. Str.“ prekosila v laži celo „Slov. Gospodarja“. Dopisnik se je zmotil, ker ima vedno z lažmi opravka in se mu zato ne more zameriti. Kot udeleženec pri kritični samostojni polomiji pa vam rečem samo to, da ste zelo medlo pisali to, kar smo mi videli in čuli. To se sploh ne da popisati. Kmetijski list pa lahko pisari kar hoče, mi pa le vemo, kako grdo so samostojneži zavozili svoj politični voz. Samo volitev je treba, pa bomo imeli jasno sodbo, ljudstva o samostojnih junaštvi. Se že dani... Zavozili ste, zavozili...

Gospodarstvo

Naknadno zatrošarinjenje žganja, skuhanega trošarine prosto za domačo potrebo. Kdor mora oddati izvesten del žganja, ki ga je skuhal trošarine prosto za domačo potrebo, lastniku žgalne priprave kot plačilo zato, ker mu je posodil kotel, mora po določenih točke 78 čl. 116 trošarinskega pravilnika predhodno prijaviti pri pristojnem oddelku finančne kontrole in plačati odpadajočo trošarino. Prijava se mora vložiti pismeno (na navadnem papirju). V njej je navesti, koliko litrov žganja se bo lastniku žgalne priprave oddalo. Izrecno se povdarja, da mora vložiti prijavo in plačati trošarino tisti, ki je že žganje proizvedel in oddal, in ne oni, komu se je žganje oddalo. Ker se mora vložiti prijavo in vplačati trošarina vnaprej, ko se še ne ve, kolika bo dejanska jakost izdelanega žganja, se vzame po odredbi generalne direkcije posrednih davkov za podlago odmere trošarine povprečna jakost tega žganja s 25%. Za vsak liter žganja, ki se da lastniku žgalne priprave, kot plačilo za posoditev kotla, se plača torej ne glede na dejansko alkoholnost oddanega žganja do 31. maja 1922 po 3 Din 75 para, a izza 1. junija 1922 po 5 Din trošarina. Za žganje, ki se je skuhalo trošarine prosto za domačo potrebo a se potem proda, to določilo ne velja, zato se mora plačati trošarina za to žganje vedno le po dejanski jakosti.

Razne vesti.

Boj proti tobaku v starih časih. Angleški kralj Jakob I. je bil prvi, ki je stopil v odkrit boj proti tobaku. Izdal je manifest, s katerim je najstrožje prepovedal kajenje ter primerjal tobakov dim „sopari, ki se dviga iz pekla“, — Abbas, perzijski Šah, je dal vsakemu, ki so ga zasačili pri kajenju, odrezati nos in gorenjo ustnico. — Ruska carja Mihael Fedorovič in Peter Veliki sta vsakogar, ki so ga

našli, da je kadil, obsodila v smrt. — Sultan Mohamed IV. je tako sovražil tobakarje, da jih je sam nadzoroval v ječi ter jim dal vsak dan pokazati tobak, potem pa vsakemu naštetih 25 prav gorkih na zadnjo plat. Toda vse to ni nič izdalo. Kajenje se je in se bo obdržalo, dokler bo stal svet, pa naj bodo vrste tobaka, smodke in cigarete, ki jih prodaja država, tudi še tako drage in za nič. Dandaneš tlačijo že tobak v usta, pljuča in nos; kmalu ga bodo še v oči in ušesa, in prav gotovo se ne bo oglasil proti temu noben kralj, noben Šah, noben car in noben sultan. Kar je državi prav, je sveto.

4,500.000 K za izgubo očesa. Iz Newyorka poročajo: Porota je pred par dnevi obsodila Dr. Franklina O. Carter na 15. tisoč dolarjev kazni, katera svota se bo izplačala Irling Nilsonu, ki je zgubil popolnoma vid na svojem očesu zatem, ko je bil operiran. Operacijo je izvršil Dr. Franklin O. Carter, ki je, kakor pravijo povzročil, da je Nilson zgubil svoj vid. To je dosedaj še največja svota, ki se je kdaj izplačala v državi Illinois za izgubo očesa.

900.000 dijakov na Kitajskem. Statistike, katera je objavilo pred kratkim vzgojno ministrstvo, kažejo, da je sedaj na Kitajskem več kot 900.000 dijakov ki študirajo v približno 40.000 šolah. Tozadnevne podatke se je dobilo iz poročil različnih provinc, ki so se odzvale oficijelnemu pozivu. Vpričetku prihodnjega šolskega leta se namerava otvoriti približno 15.000 nadaljnih šol.

Madžarski zaslepljenci. Dr. Gratz, ki je bil še pred nedavnim časom minister za zunanje zadeve v madžarski vladi, je rekel, da je postal Franc Jožef Oton, sin zamrlega kralja Karola, „avtomatično“ kralj Madžarske. Grof Albert Apponyi, grof Julij Andrassy in drugi madžarski odličnjaki so baje izdali slične izjave. Zahteva se, naj mladega princa privedo nazaj na Madžarsko ter vzgoje tam. Madžarski parlament, pod pritiskom male antante, je seveda novembra meseca preteklega leta sprejel postavo, o kateri so takrat splošno domnevali, da je odpravila habsburško nasledstvo na madžarski prestol. Ustavni teoretiki pa nam že pojasnjujejo, da je bila Pragmatična sankcija le deloma odpravljena in da je še vedno pravomočna, v kolikor se tiče nasledstva. To so izjave takozvanih legitimistov, katerih pa se ni oficijelno sprejela madžarska vlada. Morda pomenjajo, da hočejo Madžari, ali vsaj veliki del njih, še vedno habsburškega kralja in to je tudi popolnoma resnično. Glavno vprašanje pa ni, če hočejo Madžari Habsburžane, temveč se so Madžari pripravljani držati svoje besedo, katero so dali sosedom. Postava tekom preteklega novembra je bila sprejeta, kajti domnevala je, da je Madžarska formalno, slovesno in za vedno ostavila Habsburžane. Legitimisti, ki pravijo sedaj, da je bila cela stvar le preteza in da ni depozicijska postava pomenjala tega, kar je navidez pomenjala, so največji sovražniki svoje lastne dežele. Če so sosedni narodi sedaj prepričani, da Madžarski nijmogoče zaupati, so odgovorni za to Apponyi-ji, Andrassy-ji in Gratz-iji, ki ne morejo uvideti, da je stari red enkrat za vselej izginitil ter se je treba uživet v nove razmere.

Žrtve svetovne vojne. Pred kratkim je bil izdan pregled vseh žrtev svetovne vojne. Grozne so te številke in v sramoto človeštvu. Mrtvih so imele: Amerika 107 tisoč 284, Angleška 807 tisoč 451, Francoska 1 milijon 427 tisoč 800, Rusija 2 milijona 762 tisoč 64, Italija 507 tisoč 160, Belgija 267 tisoč, Srbija (tako majhna državica) 707 tisoč 343, Rumunija 339 tisoč 117, Grška 15 tisoč, Portugalska 400 in Japonska 300; zavezniki torej skupno 6 milijonov 938 tisoč 529 mrtvih. Izmed centralnih držav so imele mrtvih: Nemčija 1 milijon 611 tisoč 104, Avstrija 911 tisoč, Turčija 436 tisoč 924 in Bolgarija 101 tisoč 224, skupaj 3 milijone 60 tisoč 252. Med vso vojno je bilo torej mrtvih 9 milijonov 998 tisoč 711 ali skoraj 10 milijonov ljudi. Z drugimi besedami: desetkrat toliko, kolikor šteje vsa Slovenija prebivalcev. K mrtvecem je treba prišteti še težko ranjene, ki so po večini invalidi. Teh je 6 milijonov 295 tisoč 512 in samo Srbija jih ima 322 tisoč. Drugih ranjencev je bilo preko 14 milijonov. Ujetih in pogrešanih (velik del teh je mrtvih) je 5 milijonov 983 tisoč 600. Vseh žrtev je bilo torej nad 35 milijonov. Pomisliti pa je treba, da so predstavljali ti ljudje cvet naroda, spričo česar je njih izguba zadela vsak narod v dvakratni meri. Vzrok, da je vojna morala tako silno žalostna, tiči gledé marsičesa prav v tem, da je pobrala vojna najboljše ljudi, dočim so ostali vsi tisti, ki so se krili v zaledju in so bili moralno slabotnejši. Svetovna vojna pa ni bila grozotna samo spričo ljudskih žrtev, ki jih je zahtevala, temveč tudi spričo materielne škode, ki jo je povzročila. Vojni stroški vseh držav znašajo nad 200 milijard dolarjev. Opustošenja pokrajim dosežajo svota 70 milijard dolarjev. To so tako ogromne številke, da si jih niti ne moremo predstavljati.

Kako koristne stvari bi se dale napraviti s tem denarjem! Nič čudnega tedaj ni, če vlada danes po vseh državah taka mizerija. Ves svet je leta in leta tekmoval, kako bi razušil bolje in več dobrin sveta. Sedaj pa moramo prenašati vsi enake posledice. Vse se plačuje na svetu.

Malo smeha za spremembo.

Nevaren odgovor.

Otrok je vprašal mater: Zakaj nima oče nič las?

Mati: Zato, ker toliko misli.

Otrok: Zakaj pa jih imaš ti toliko?

Mati: Glej, da se pobereš, nesrečni otrok!

Dobro sredstvo.

Posestnik hotela vpraša odhajajočega gosta: „Ali ste zadovoljni s postrežbo, moj gospod?“ Gost: „S postrežbo in kletjo sem prav zadovoljen, moj gospod, ali skrbite, da očistite svoje postelje nadležnega mrčesa!“ Gospodar: „Storil sem že vse mogoče, pa brez uspeha!“ — „Tu bi pa jaz vedel gotovo sredstvo“, pravi gost. „Vseki steni napravite tak račun, kakoršnega ste meni, pa gotovo vse uidejo.“

To je pa že preveč.

Mati je pustila svojo hčerko samo s zaročnikom v sobi. Ko zaročnik odide, vprašuje mati svojo hčer, kaj da sta govorila. „Pomisli, mama“, pravi hči, zardela, „res sramovati sem se ga morala. Vprašal me je če znam kuhati!“ — „Kaj?“ zakliče mati razjarjena, „ta človek zdaj ne misli na družega, kakor na jed!“

Resnica oči kolje.

Kapitan

malega parnika je napisal večer v dnevno knjigo kapitana: Danes je bil krmar pijan! — Krmar je prosil in prosil kapitana, naj to izbriše, toda kapitan se ni dal preprostiti rekoč: Kar je res, je pa res. — Drugi teden je imel krmar voditi dnevno knjigo in je v njo nekega večera napisal: Danes je bil kapitan trezen! — Kapitan je divjal, toda krmar mu je odgovoril: Kar je res je res in to treba vpisati.

Sitno.

Ženin: Ali dopade tvojim prijateljicam prstan, ki sem ti ga podaril?

Nevesta: Ne samo to, ena ga je celo spoznala!

LEPOTA

kože, obraza, vratu, rok, tako kakor tudi lepa rast las, se morejo samo skozi razumno nego lepote doseči. Tisočera pripoznanja so dospela od vseh dežel sveta za lekarnarja Fellerja:

„Elsa“ lilično mlečno milo najbolje blago, najfinejše „milo lepote“; 4 kosi z zamotom in poštino 120 K.

„Elsa“ obrazna pomada odstrani vsako nečistost kože, solnčne pege, zajedance, nabore, itd., naredi kožo mehko, rožnato-belo in čisto; 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštino 80 K.

„Elsa“ Tanochina pomada za rast las krepi kožo glave, preprečuje izpadanje, lomljenje in cepanje las, zaprečuje prhut, prerano osivelost itd. 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštino 80 K. Prodajalci ako naročijo najmanj 12 kosov od ednega predmeta dobijo popust v naravi.

RAZNO: Lilično mleko 24 Kr.; Brkomaz 10 Kr.; najfinejši Hega-puder Dr. Klugera v velikih originalnih skatljah 40 Kr.; najfinejši Hega zobni prašek v patent skatljah 40 Kr.; puder za gospe v vrečicah 8 Kr.; zobni prašek v skatljah 12 Kr.; v vrečicah 8 Kr.; Sachet dišava za perilo 12 Kr.; Schampooon za lasi 8 Kr.; rumenilo 12 listkov 48 Kr.; najfinejši parfum po 48 in 60 Kr.; Močna voda za lase 80 Kr. Za te razne predmete se zamot in poština posebej računa.

Eugen V. Feller, lekarnar, Stubica donja, Elsatrg št. 326, Hrvaško.

Obmejni Slovenci!

Zbirajte

za Obmejni tiskovni sklad!

Hranilnica in Posojilnica v Radincih deluje z uspehom ob meji!

r. zadr. z neom. z.

Pravo originalno Erenyi „DIANA“

francosko vinsko žganje

se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in trgovinah.

Mala steklenica K 18
Srednja „ K 50
Velika „ K 100

Erenyi DIANA

francosko vinsko žganje

je najboljši hišni prijatelj in ne sme manjkati v nobenem gospodinjstvu.

Pazimo se pred ničvrednimi ponarejanji!

Glavno zastopstvo za celo Jugoslavijo:

Jugopharmacija d. d. Diana oddelek Zagreb. Prilaz 12.

Preprodajalci dobijo velik popust. Zahtevajte cenik!

(Oblastveno zavarovano!)

Trgovina z barvami

Gornja Radgona, Gornji griz št. 4

priloga svojo zalogo vseh zemeljskih in kemičnih suhih in oljnatih barv, firneža, vsakovrstnih lakov, lenovo olje spiritus, šelah, korbolineum, ter in sploh vse potrebščine za slikarje, mizarje in sedlarje po najnižjih cenah.

L. Mlinarič, slikar in trgovina z barvami.

Pozor!

Velezaloga poljedelskih strojev

Ivan Hajny, Maribor

Aleksandrova 45 nasproti glavnemu kolodvoru

priloga izvrstne kosilne stroje, vitle s pripravo, mlatilnice, žitne čistilne mline, trijerje ali odbiralnike, slamoreznice za ročni ter pogon navitel, sadne mline, grozdne mline, stiskalnice, reporeznice, drobilne mline za izdelovanje vsakovrstne moke, koruzne robkarje, sesalke in pocinkane cevi, glojnične črpalke, pluge, pocinkane brzoparilnice v velikosti 50 do 120 l, brzoparilne lonce in mlečne posnemalnike. Oskrbim slamorezne nože. Popravilo raznovrstnih strojev se izvrši dobro in zanesljivo. Postrežba točna in solidna. Številna pohvalna priznanja na razpolago. Zastopniki se sprejmejo.

Konzument

ki želi gospodarske osamosvojitve, pristopi k svoji gospodarski organizaciji.

V Ljutomeru ima prodajalno

I. delavsko konzumno društvo

v Ljubljani

ki postreže svojim članom najceneje in kar je glavno le z dobrim trpežnim blagom. Somišljeniki organizirajte se pri tej zadrugi. Pristopnina znaša 10 K delež pa 100 K.

Mnogokrat se delež poplača že pri enem nakupu.

Čemu tarnate zoper draginjo, če odklanjate edino pomoč organizaciji konzumentov.

Andrej Oset Proda se

Maribor

Aleksandrova cesta 57

telefon 88

trgovina sena, slame, krompirja, fižole, z drvmi, žitom in drugimi deželnimi pridelki. Brzopjavni naslov Andrej Oset.

takoj kovaško orodje. Meh dva amposa itd. pri posestniku F. Vamberger Rožički vrh 9 Sv. Jurij ob Ščavnici

Trgovskega učenca

iz poštene hiše, sprejme Josip Farkaš trgovina z mešanim blagom Sv. Jurij ob Ščavnici.

Proda se

nov šivalni stroj (krojaški) znamka Singer po jako nizki ceni. Ogleda se lahko v trgovini Benjamina Dibelčar v Gornji Radgoni št. 7.

Učenca

14 let starega sprejme takoj pod ugodnimi pogoji Jakob Golobič kipar in klesar v Ljutomeru.

Diamalt

Pozor, pekarji „DIAMALT“ tvornice Hauser & Sobotka, Dunaj-Stadlau v predvojni kakovosti se dobi zopet pri glavnem zastopstvu za Jugoslavijo Edvard Dužanec, Zagreb, Skladišče Strossmayerjeva ul. 10.

Klobuke

vsake vrste ima v veliki izbiri vedno ceneje kot drugod na prodaj. J. Postružnik, klobučar, Sv. Jurij ob Ščavnici.

Pristopajte k Jugoslovanski Matici!

Kdor se poslužuje kakega oglasa (inserata), naj se sklicuje na to, da je istega čital v „Murski Straži“!

TISKARNA PANONIJA GORNJA RADGONA

dobro in moderno opremljena se priloga za točno, ceno in hitro izvršitev tiskovin vseh vrst, ima bogato zalogo vsakovrstnih pisarniških in šolskih potrebščin, vseh barv svilenega in krep-papirja, pis. papirja v kasetah in v mapah

KNJIGOVEZNICA - KNJIGARNA - TRGOVINA S PAPIRJEV IN PISARNIŠKIMI POTREBŠČINAMI na drobno in debelo - ZALOGA ŠOLSkih KNJIG